

יערה צח לאור יום

10.3-23.4.2016

אוצרת: לאה אביר

בתערוכת היחיד החדשה של יערה צח, ממשיכה האמנית לפתח את הסביבות הפיסוליות המאפיינות את עבודתה. הפסלים השונים מבוססים על חפצים מוכנים וחומרים תעשייתיים, אשר עוברים תהליכים של פירוק והרכבה מחדש, באופן שמפשיט אותם מהקשרם המקורי ומטעין אותם בתכונות ומשמעויות חדשות.

שקי אגרוף פתוחים בצבעי יסוד, הנושאים שרשראות מתכת, הופכים ל"רקדניות" פרושות על רצפת הגלריה. לצידן, מרבדי חגורות עור כהות בשתי וערב ("ללא כותרת", 2016). בתערוכה זו, צח מקצינה בעבודותיה את היחסים שבין אלימות ויופי, כמו גם את ההקשרים המגדריים והמיניים שהעבודות נושאות, ואת היחסים שבינן לבין גוף הצופה. כפי שמרמזת גם כותרת התערוכה, צח הופכת את הגלריה לזירה - זירת אגרוף או זירת פשע - בה הדברים מתרחשים כפשוטם, מעל פני השטח. כמו בזירת האגרוף, הקלילות והכוח משמשים כאן יחד ומחזקים זה את זה.

במהלך הצפייה בפסליה של צח, לא ניתן להפריד באופן מובהק בין צורה לתוכן. למשל, למרות החזרתיות הצורנית שקיימת בעבודות, ועל אף נוכחותה של המלאכה או הפעולה האמנותית, לא ניתן להסתפק כאן בפרשנויות כגון פואטיקה של אגביות או אסתטיקה של פוטנציאל קיום אינסופי. העבודות של צח לא נופלות בקלות לקטגוריות הללו, משום שהצפייה בהן מלווה באופן עיקש במשמעויות וההשלכות של חומר מוחשי טעון ומושלך.

ללא כותרת (רקדניות), בד ושרשראות מתכת, 2016

ללא כותרת, חגורות דמוי-עור, 2016

יערה צח (נ. 1984) חיה ועובדת בתל אביב. היא בוגרת התואר הראשון והשני של בצלאל. עבודותיה של צח הוצגו בשנים האחרונות בתערוכות יחיד ותערוכות קבוצתיות בחללי תצוגה כגון מוזיאון תל אביב, מוזיאון אשדוד, גלריית התואר השני של בצלאל, מוזיאון חיפה לאמנות, ויצ"ו חיפה, גלריה בסיס, בית ביאליק וגלריה שנקר.

2.4, שבת, בשעה 12:00 - שיח גלריה עם האמנית והאוצרת